

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/171/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1716205585
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vičková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1716205585.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Vičkovej a členov senátu JUDr. Ondreja Krajča a JUDr. Moniky Holicekej v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: I. R., T.. XX.XX.XXXX, H. X. XXXX/XXX, C., o zaplatenie 101,44 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Pezinok zo dňa 22. augusta 2017, č.k. 39Csp/33/2016-35, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o náhrade trov konania mení tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 52%.

Vo zvyšnej napadnutej časti rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žiadna zo strán nemá na náhradu trov odvolacieho konania právo.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 101,44 €, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a žiadnej zo strán nepriznal náhradu trov konania. Po právnej stránke vec posúdil podľa § 261 ods. 3 písm. d) a e), § 261 ods. 6, § 262 ods. 1, § 708 ods. 1, ods. 1, § 709 ods. 1, § 710, § 497 Obchodného zákonníka v spojení s § 451, § 454, § 456 Občianskeho zákonníka a dospel k záveru, že žalobou uplatnený procesný nárok je čiastočne dôvodný. Konštatoval, že žalobca ako banka a žalovaný, ako majiteľ účtu, uzavreli dňa 12.11.2014 zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, v ktorej si dojednali, že žalobca zriadi a bude viesť pre žalovaného účet č. XXXXXX XXXX/XXXX v mene euro. Zmluva podpísaná stranami sporu neobsahovala dojednanie, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď na to majiteľ účtu nemá potrebné peňažné prostriedky na účte, preto dospel k záveru, že žalobca hoci má nárok na zaplatenie sumy nepovoleného prečerpania na účte žalovaného podľa predpisov o bezdôvodnom obohatení (plnenie za iného), nemôže mať nárok na zaplatenie úrokov z tejto sumy podľa ustanovení zmluvy o úvere, keďže zmluva o úvere medzi stranami nikdy platne nevznikla. Zmluva síce obsahuje jednostranné vyhlásenie majiteľa účtu o tom, že sa pred jej podpisom oboznámil s obchodnými podmienkami, ale obchodné podmienky predložené žalobcom sú v rozsahu 39 strán štandardného textu a nie sú vôbec žalovaným podpísané. Až na strane č. 7 je v obchodných podmienkach uvedené, čo sa považuje za nepovolené prečerpanie, a ako sa úročí. Výška úroku nepovoleného prečerpania odkazuje na ustanovenie bodu 8.8 obchodných podmienok (strana 25). Založiť nárok žalobcu na zaplatenie úroku z úveru sa nedá na znení zmluvy, ani na znení obchodných podmienok, ktoré pri nepovolenom prečerpaní iba odkazujú na spôsob jeho určenia a v ďalšom ustanovení uvádzajú, že konkrétna výška úrokov z nepovoleného prečerpania bežného účtu je určená na výveske. Mal za to, že dojednania v obchodných podmienkach nie sú natoľko určité, aby mohli spôsobiť vznik zmluvy o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka, navyše keď v predloženej zmluve absentuje výslovné dojednanie podľa § 710 Obchodného

zákonníka. Za tohto stavu dospel k záveru, že žiadna zmluva o úvere medzi stranami platne nevznikla, preto žalobca nemá nárok na zaplatenie ním požadovaného úroku vo výške 28 % p.a. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 C.s.p.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, domáhajúc sa jeho zmeny tak, aby bolo jeho žalobe v tejto časti vyhovené, z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na § 31 ods. 2 a ods. 4 zákona o platobných službách ako aj na najnovšiu judikatúru Súdneho dvora vo veci C - 42/15 z 09. 11. 2016, z ktorej vyplýva, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, z čoho vyplýva, že náležitosti úverovej zmluvy nemusia byť nevyhnutne v samotnom texte úverovej zmluvy, ale časť z nich môže byť obsiahnutá aj v obchodných podmienkach alebo sadzobníku, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Mal zato, že v danom prípade VOP/OP/sadzobník sú súčasťou úverovej zmluvy, a klienta zaväzujú aj pokiaľ ich klient nepodpísal. Dôvodnosť požadovaného úroku vyvodzoval z § 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s bodmi 3.4 a 3.12 VOP. Dodal, že nepovolené prečerpanie je prekročením v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a s oprávnením banky požadovať úroky za prečerpanie účtu počíta ako Obchodný zákonník tak aj zákon o spotrebiteľských úveroch v § 18 ods. 1. Nesúhlasil ani s výrokom o náhrade trov konania, keď bol neúspešný len v časti príslušenstva, preto súd prvej inštancie nepostupoval správne, pokiaľ pri určení hodnoty sporu prihliadol iba na žalovanú istinu.

3. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej (zamietajúcej) časti a v medziach uplatňovaných odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.) dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je čiastočne dôvodné.

4. Smernica Európskeho parlamentu a Rady č. 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere v preambule stanovuje, že zmluva o úvere by mala zrozumiteľným a stručným spôsobom poskytovať všetky potrebné informácie, aby sa mohol spotrebiteľ oboznámiť so svojimi právami a povinnosťami, ktoré mu z nej vyplývajú (ods. 31) a že v záujme zabezpečenia úplnej transparentnosti by sa spotrebiteľovi mali poskytnúť informácie o úrokovej sadzbe úveru pred uzavretím zmluvy o úvere, ako aj pri jej uzavieraní (ods. 32).

5. Informácie o zmluvných podmienkach a dôsledkoch uzavretia zmluvy majú zásadný význam pre spotrebiteľa, najmä ak na základe týchto informácií sa spotrebiteľ rozhoduje, či chce byť viazaný podmienkami, ktoré vopred pripravil dodávateľ/veriteľ. Vzhľadom na nevýhodné postavenie, v ktorom sa nachádza spotrebiteľ voči dodávateľovi, pokiaľ ide o úroveň informovanosti, môže mať spotrebiteľ ťažkosti pri správnom vyhodnotení následkov niektorých zmluvných podmienok napriek tomu, že boli sformulované z jazykového hľadiska jasne.

6. Posúdenie jasnosti a zrozumiteľnosti zmluvnej podmienky by sa preto nemalo obmedzovať na jej čisto formulačný aspekt. Jasnosť a zrozumiteľnosť zmluvnej podmienky sa musí posudzovať podľa toho, či zaručuje spotrebiteľovi informácie, na základe ktorých bude schopný posúdiť výhody a nevýhody uzavretia danej zmluvy a riziká, ktoré mu z toho hrozia. Spotrebiteľ musí nielen pochopiť obsah zmluvnej podmienky, ale aj záväzky a oprávnenia, ktoré s ňou súvisia.

7. Informácie týkajúce sa rozsahu záväzku a základných podmienok jeho budúceho plnenia musia byť preto vyjadrené v písomnej forme a prehľadne, jasným a zrozumiteľným spôsobom, aby spotrebiteľ mohol zvážiť, na základe ich posúdenia, či zmluvu uzavrie a v záujme úplnej transparentnosti musia byť poskytnuté informácie dostatočné na to, aby mu umožnili prijať obozretné rozhodnutie založené na dobrej informovanosti.

8. V súvislosti s prejednávanou vecou je potrebné tiež poukázať na to, že článok 18 ods.1 smernice upravuje "Prekročenie" tak, že ak v prípade zmluvy o otvorení bežného účtu existuje možnosť, že sa spotrebiteľovi umožní prekročenie, obsahuje táto zmluva aj informácie uvedené v článku 6 ods. 1 písm. e). Veriteľ v každom prípade poskytuje tieto informácie pravidelne písomne alebo na inom trvalom nosiči. V § 2 písm.f) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách, je prekročenie definované ako automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom veriteľ umožňuje spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa

alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania. Podľa § 1 ods. 5 cit. zákona, na spotrebiteľský úver vo forme prekročenia sa vzťahujú ustanovenia § 1, § 2, § 9 ods. 6, 7 a 8, § 11, § 18, § 20, § 21 a § 23, § 25 až 27. Podľa § 18 ods. 1 cit. zák., ak ide o zmluvu o otvorení bežného účtu a existuje možnosť, že sa spotrebiteľovi umožní prekročenie, veriteľ je povinný informovať spotrebiteľa pravidelne v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, podmienkach, ktoré upravujú jej uplatňovanie, indexe alebo referenčnej sadzbe, ktorá sa vzťahuje na pôvodnú úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, sankciách, úrokoch z omeškania a poplatkoch za toto prekročenie a podmienkach, za ktorých sa tieto poplatky môžu meniť.

9. V preskúmvanej veci nebolo v Zmluve o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 12.11.2014 medzi stranami dohodnuté povolené prečerpanie v zmysle § 710 Obchodného zákonníka. Z bodu 3.12 VOP vyplýva, že v danom prípade žalobca umožnil žalovanej, ktorá mala u neho zriadený účet, disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jej peňažných prostriedkov na tomto účte, a žalovaná sa zaviazala toto nepovolené prečerpanie bez zbytočného odkladu vyrovnať a zaplatiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby "Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu". V danom prípade nepovoleného prečerpania tak išlo o prekročenie v zmysle § 2 písm.f) a § 18 ZoSÚ, na ktoré sa v zmysle § 1 ods. 5 ZoSÚ vzťahujú ustanovenia § 1, § 2, § 9 ods. 6, 7 a 8, § 11, § 18, § 20, § 21 a § 23, § 25 až 27. Žabca sa tak domáha zaplata úroku vo výške 28% ročne ako odplaty z nepovoleného prečerpania účtu s odkazom na VOP a Vývesku úrokových sadzieb.

10. V súvislosti so zabezpečením vysokého stupňa ochrany spotrebiteľa smernica kladie dôraz na vysoký stupeň informovanosti spotrebiteľa pri uzatváraní zmluvy o úvere, aby sa mohol spotrebiteľ oboznámiť so svojimi právami a povinnosťami, ktoré mu z nej vyplývajú, a vyžaduje preto od dodávateľa (veriteľa) zrozumiteľným a stručným spôsobom informovať spotrebiteľa a v záujme úplnej transparentnosti mu poskytnúť informácie o úrokovej sadzbe úveru pred uzavretím zmluvy ako aj pri jej uzatváraní. Umožnenie nepovoleného prečerpania nad rámec aktuálneho zostatku na účte predstavuje určitú formu úveru, keďže majiteľ účtu môže nakladať s peňažnými prostriedkami nad rámec vlastných prostriedkov, ktoré má na účte, a veriteľovi ich poskytnutím vzniká nárok na odplatu vo forme úroku.

11. Článok 18 smernice v bode 1 ukladá dodávateľovi/veriteľovi; v prípade umožnenia prekročenia; povinnosť uviesť v zmluve o otvorení bežného účtu aj informáciu uvedenú v článku 6 ods. 1 písm.e), ktorou je úroková sadzba úveru. Odvolací súd zastáva názor, že v danom prípade sa síce stali VOP neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o bežnom účte, keď žalovaná sa s nimi vopred oboznámila, čo potvrdila svojim podpisom, avšak spôsob, akým bol v nich upravený úrok z nepovoleného prečerpania s následným odkazom na Vývesku úrokových sadzieb, nezodpovedá požiadavkám kladenými smernicou na splnenie si povinnosti veriteľa informovať spotrebiteľa o tak závažnej podmienke akou je výška odplaty v podobe úrokovej sadzby, v dôsledku čoho nebol naplnený účel sledovaný smernicou a zákonom o spotrebiteľských úveroch. Na to, aby sa spotrebiteľ mohol rozhodnúť na základe úplnej znalosti veci, musia mu byť poskytnuté jasné, zrozumiteľné a stručné informácie aj o zásadných podmienkach, za ktorých mu dodávateľ umožňuje v rámci bežného účtu nepovolené prečerpanie, vrátane nákladov s tým spojených. Z tohto hľadiska predstavujú VOP pre priemerného spotrebiteľa na porozumenie rozsiahly a náročný text vopred naformulovaný žalobcom, bez možnosti spotrebiteľa zmeniť jeho obsah. Odkazom na VOP, jeho bod 3.12, nemohla žalovaná spoľahlivo poznať rozsah svojho záväzku z nepovoleného prečerpania, a takýto spôsob vyjadrenia záväzku, ktorý s ňou nebol dohodnutý individuálne a nebol dostatočne určitým spôsobom vyjadrený, nemohol spôsobiť vznik platného záväzku žalovanej na zaplata požadovaného úroku ako na to správne poukázal súd prvej inštancie. Pokiaľ spotrebiteľ nemal možnosť oboznámiť sa pred uzatvorením zmluvy so zmluvnou podmienkou, má to ten dôsledok, že takáto zmluvná podmienka je neplatná (§ 53 ods. 5 Obč.zák. v spojení s § 53 ods. 4 písm.a) Obč.zák.).

12. K obdobnému záveru dospel Krajský súd v Bratislave vo veci vedenej pod sp.zn. 9Co/92/2017, v ktorej v bode 13 rozsudku vyslovil, že zmluvné ustanovenie uvedené v bode 3.12 VOP žalobcu (Prima banka Slovensko, a.s. - poznámka odvolacieho súdu), podľa ktorého po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby "Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu", je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatné, nakoľko ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Žalobcom požadovaný úrok zo sumy nepovoleného prečerpania vo výške 28 % ročne, ktorý má povahu sankčného úroku, predstavuje neprípustné obchádzanie kogentného

ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktoré ustanovuje právo veriteľa požadovať pri omeškaní s plnením peňažného dlhu popri plnení i úroky z omeškania. Výška úrokov z omeškania je upravená § 3 nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z. a je vzhľadom na jej naviazanie na základnú úrokovú sadzbu ECB variabilná. V každom období je však rádovo nižšia ako žalobcom požadovaný sankčný úrok vo výške 28 % ročne. Rovnako sa odvolací súd stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že sankčný úrok vo výške 28 % ročne je vo výške zjavne neprímeranej zabezpečenému záväzku a zásadne znevýhodňuje spotrebiteľa. Peňažné prostriedky klienta na jeho bežnom účte sú bankou úročené len minimálne prípadne vôbec, avšak od klienta banka požaduje v prípade prečerpania úrok vo výške blížiacej sa jednej tretine dlžnej sumy ročne. Z údajov zverejňovaných Národnou bankou Slovenska na jej internetovom sídle vyplýva, že suma prečerpania bežného účtu bola v mesiac marec 2013, kedy došlo k uzatvoreniu účtu žalovaného, priemerne úročená sadzbou 13,66 % ročne. Žalobca požaduje úrok viac než dvojnásobne vyšší. Hoci v tomto prípade ide o prečerpanie nepovolené, takto veľký rozdiel nie je ničím odôvodnený. Žalobca tým zneužíva nepriaznivú finančnú situáciu klienta, jeho ľahkomyselnosť a neskúsenosť. Možno teda uzavrieť, že sankčný úrok za nepovolené prečerpanie bol žalobcom stanovený v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, nakoľko jeho výška podstatne prevyšuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú, pričom je odôvodnené predpokladať, že pokiaľ by žalovaný ako spotrebiteľ nebol v zložitej finančnej situácii, nedostal by sa do nepovoleného prečerpania a neviazal by sa tým platiť takto neprímerane vysoký úrok z požičaných peňazí.

13. Vo veci vedenej pod sp. zn. 5Co/271/2018 Krajský súd v Bratislave ohľadne nepriznania požadovaného 28%-ného úroku z nepovoleného prečerpania dospel k záveru, že ročný úrok dosahujúci úroveň 28 % podstatne prevyšuje úroky obvykle požadované na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch (13 %), čo je v priamom rozpore so zákonom, ako i dobrými mravmi. Vychádzajúc z ustálenej praxe súdov je preto potrebné považovať dohodu o výške ročného úroku v miere 28 % za dohodu, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi a ktorá je ustanovením, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Uvedené potvrdili súdy pri svojej rozhodovacej činnosti (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 28. 09. 2011, sp. zn. 3Co/3/2011, rozhodnutie Krajského súdu v Trnave zo dňa 13. 08. 2014, sp. zn. 10Co/325/2014, rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 09. 11. 2010, sp. zn. 17Co/313/2010) . Zároveň je potrebné uviesť, že úrok vo výške 28 % ročne v danom prípade predstavuje sankciu za porušenie povinnosti spotrebiteľa. Dojednanie o takomto neúmerne vysokom plnení za stavu, že nepovolené prečerpanie je zo strany dodávateľa možné zároveň postihnúť aj ďalšou sankciou, a to zmluvnou pokutou, nepochybne spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán v neprospech spotrebiteľa, čo spôsobuje jeho neprijateľnosť, neplatnosť v zmysle § 53 ods. 1 v spojení s § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Nakoľko je dojednanie o výške úroku v celom rozsahu neprijateľné, nemožno ho ďalej ani moderovať.

14. Vzhľadom na uvedené dospel odvolací súd k záveru, že žalobcom uplatňované odvolacie dôvody neboli podložené takými relevantnými argumentmi, ktoré by boli spôsobilé spochybníť správnosť záveru súdu prvej inštancie, že žalobcovi nevznikol nárok na zaplatenie uplatňovaného úroku z dôvodu, že nebol platne dojednaný. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 C.s.p.

15. V časti náhrady trov konania žalobca dôvodne namieta, že bol úspešný v časti priznanej istiny 101,44 eur a neúspešný v časti zamietnutého úroku vo výške 28% zo sumy 101,44 eur od 08.07.2016 do vyhlásenia rozsudku dňa 22.08.2017, t.j. v sume 31,9 eur. Z uvedeného vyplýva, že úspech žalobcu bol 76% a neúspech 24%, a preto konečný úspech žalobcu v konaní je 52 %. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o náhrade trov (prvoinštančného) konania zmenil podľa § 388 C.s.p.

16. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 2 C.s.p. vzhľadom na čiastočný úspech každej zo strán v odvolacom konaní.

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).